

niso prišli. Čudilo pa nas je, da ta debeli gospodine s tremi konjskimi repi ni prišel. Hoteli smo se mu zopet smejeti, ker komandira tako strašno prijetno. Ako kje gori, pa mu ne paše, pa ne pride gasiti, kakor lansko leto, ko je rudniška hosta gorela. „Tu ne grem“, je takrat dejal, „ta hosta je gverkovska in le nekaj od kmetov...“ Moj ljubi „Štajerc“, kako se tukaj pri nas godi. Ves gospodarski razvoj našega kraja pride vendar od rudnika in fabrik, torej od industrije. In tak človek kakor je ta Podmenik, hoče zoper industrijo delati. Ti modri Podmeniki, ali ne veš, da imaš tudi ti v industriji zahvaliti, da si daceš ali privatni uradnik. kakor se sam imenuješ. Mi bi le radi vedeli, kje si uradniške skušnje delal. Da se ti bolj dobro, kakor marsikateremu uradniku godi, to vemo pač natančno... Še nekaj: Naši veteranci so ob sv. Rešnem telesu „ausrikali“. Nekateri hudomušniki trdijo, da je Podmenik zato tako jezen, ker ga veteranci niso hoteli povabiti, da bi k njimi pristopil. Zaradi tega menda tudi kot „hauptman“ gasilcev noče več veljati. Na avdenje, drugič še kaj več!

Ali si se že na
„Štajerca“
narobil? Ako ne, stori to takoj! Naš list je edini, popolnoma neodvisni zagovornik kmetov, delavskih in obrtniških interesov!

„Štajerc“
izhaja tedensko na najmanj 8 straneh in pri-
namo najmanj 3 slike v vsaki številki. Košča
pa „Štajerc“ celo leto

samo 3 krone.

Vsi na delo, da se naš list še bolj razširi,
nasprotnikom v jezo, ljudstvu pa v korist!

Novice.

Pazor, izzerenti! Inzerati za „Šta-
jerca“ se sprejemajo razven v upra-
vištvu tudi še na sledečih krajih:

Martor: papirna trgovina Rud. Gaiser.
Celje: knjigotržnica Fritz Rasch.
Radgona: knjigotržnica J. Ser-Vitch.

Proti tolcvajem! Poročali smo v zadnjih
številkih na podlagi nepobitnih resnic, da so
prvaški narodnjaki pričeli s kamenji, poleni, z
nožmi in revolverji nastopati. Čudno ni, da je
„narodnjaška stranka“ zdaj popolnoma podivjana.

Saj njeno časopisje naravnost poživila k zloči-
nu. Svoj čas je vendar Plojeva ljubljanska cu-
nja odobraval, ako so proklete roke brezvest-
nežev nežno sadno drevje ob okrajnih cestah
polomile in uničile. In zdaj se veselita celjska
lista „Narodni dnevnik“ in „Narodni list“ vsa-
kega tolcvajkega napada od prvakov nabujaka-
nih barab. To veldostojno „časopisje“ je spr-
vim veseljem poročalo, da so v Hrastniku „na-
rodnjaki“ naložili kamenje na železniško progo
in da bi kmalu 30 oseb umorili, da so na Ptuj-
ski gori postavili v blato teptali, da so pri Bra-
čičovi krcmi pri Ptujju s poleni in kamenji na-
padli izletnike, da so pod konje streljali, med-
tem ko je bila na vozu množica otrok itd. itd.
Vse take falotovski zločine, ki niso v nobeni
kulturni deželi mogoče, odobruje prvaško časo-
pisje. In ti ljudje zahtevajo visoko šolo, ti
ljudje govorijo nekaj o dostojnosti, o morali, o
olikanosti... Dolej so prvaki na spodnjem
Štajerskem in na Koroškem le dokazali, da so
v vsakem oziru podivjani in da ho-
čejo tudi pošteno slovensko ljudstvo po vzoru
balkanskih roparjev podivjati... Ali tako
zločinsko nasilje se ne more dolgo držati. Kdor
s terorizmom nastopa, ta propade tudi v tero-
rizmu. Cela vrsta prvaških hujskačev „narodne
stranke“, ki so lomili sadno drevje, pobijali
šolske šipe, se pretepavali s policaji, delali jav-
na nasilstva, pobijali iz političnih vzrokov itd.
itd., — sedi že v ječi. In mi garantiramo, da
tako divjanje ne bo nikogar prestrašilo. Enkrat se bo de eden napad-
alcev opeknel, da bo to dolgo pomnil. Ro-
parji in tolcvajci nas ne bodo strahovali, — to naj se voditelji narodnja-
kov dobro zapomnijo.

Vse za Srbe: Na Srbskem se je pred krat-
kem zgodila večja povodenj. Istotako je divjala
velikanska nevihta v okraju Weiz na Štajerskem,
ki je napravila velikansko škodo in tudi zahte-
vala življenje 12 oseb... Dobro je, ako čuti
človek za neurečnega bližnjega. Ali kako se slavno
prebivalstvo slovenske prestolice, „bele Ljublja-
ne“, ob tej priliki obnaša, to je pač malo čudno.
Za Srbe so ljubljanci s svojim županom Hri-
barjem takoj sestavili pomočni odbor in nabi-
rajo zdaj denarje. Za prizadete Štajerce pa
ne ganijo niti z mezinem. Srbi, ki so bili
vedno največji sovražniki Avstrije, so torej slo-
venskim prvakom več vredni, nego zvesti Šta-
jerci. Pa še nekaj: ko je leta 1895 velikanski
potres raztrgal Ljubljano, ko je stalo celo mesto
v razvalinah, takrat so bili Nemci prvi, ki so
slovenskim ponearečencem prišli na pomoč. Nemci
so prve kronice poslali, Nemci so prvo lačno
prebivalstvo sitili, Nemci so največ denarja dali.
In danes? Danes je splevala ljubljanska hvala-
nost po Savi in Hribarjevi gospodi bije srce
edino še za Srbe in Ruše.

Aha, aha! Iz Domžal na Kranjskem se
poroča, da je tamosnje veteransko društvo zopet
sklenilo, vpeljati nemško komando, medtem ko
je imelo doslej valed prvaške hujskarije sloven-

sko komando. Kaj neki je temu vzrok? Prišel
je pač drugi veter pihati in srbski prijatelji se
ne bodejo več v cesarski sukni šopirili.

Tu treba delati! Prvaki vedno vpijejo po
slovenski visoki šoli, čeprav so najinteligentnejši
Slovenci danes že sami izprevideli in to tudi že
opetovano izjavili, da je slovenska univerza dan-
es nemogoča in nepotrebna. Vsi pametni ljudje
so namreč že izpoznali, da je treba splošno
kulturno stanje slovenskega ljud-
stva izboljšati. Pri temeljih se mora
zidati pričeti in ne pri strehi... Prav za-
nimivo so v tem oziru številke, ki kažejo raz-
merje onih oseb, ki ne znajo ne čitati in ne
pisati. V čisto nemških deželah je takih oseb
prav malo. Tako pride v Salcburgu na vsakih
200 oseb komaj 1 analfabet. Čisto drugače pa
stoji stvar v slovenskih pokrajinah. Prav slabo
stojijo planinske dežele Kranjska, Štajerska in
Koroška. Na Štajerskem imamo 3,92%, na
Kranjskem 5,01%, in na Koroškem celo 5,74%,
analfabetov. To je dokaz, da so razno Slovenci
Slovenci v tem oziru zanemarjeni. Nemci imajo
namreč na Avstrijskem le 2,44%, Slovenci pa
6,92% analfabetov. Na vsakih 100 Slovencev
pride torej 7 oseb, ki ne znajo niti pisati niti
čitati. Pač žalostna slika! Tukaj naj bi prvaki
zastavili svoje moči, tukaj naj bi delovali. Ali
oni hujskajo ljudstvo v politične boje, v gospo-
darskem in duševnem ozirupa je izanemarljeno!

Prvaška zagriženost. Kakor znano, izrab-
ljajo prvaki hujskači šole, cerkev, urade in so-
dnijo v svoje politične namene. Te dni enkrat
se je vršila v Gradcu pred deželnim nadsoščem
neka razprava. Kot ubožni zastopnik prišel je
tudi znani prvaški hujskač iz Ljubljane dr.
Oražen. Mož je nalašč slovensko govoril, tako
da ga niko razumel ni. S tem je preprečil redno
uradovanje sodnije. S tem je pa tudi svojo stran-
ko oškodoval. Ali to je prvaškim advokatom vse
eno. Saj se vemo spominjati na slučaj, da je
neki prvaški advokat v Trstu nalašč slovenski
govoril, tako da so tega jezika nevedni itali-
janski porotniki obtoženca na smrt obsodili.
Tako grdo politiko uganjajo prvaški dohtarji
celo pred sodnijo.

Okrožno sodišče v Rudolfovem bi rado — tako
nam piše — zaslišalo v neki zadevi Franceta
Gačnika iz Celja ali okolice. Gačnik se vabi,
da naznači svoj naslov. Vsi, ki vso znanj, se
prosijo, da naznačijo njegov naslov okr. okrož-
nemu sodišču v Rudolfovem.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Deželni zbor štajerski torej junija meseca
ne bode zboroval. Vzrok: brezvestna pr-
vaška obstrukcija slovenskih po-
slancev. Velikansko škodo, ki je s tem pov-
zročena, smo že opetovano popisali. Omenimo
le še enkrat grozne posledice pri regulaciji
Drave in Pesnice, omenimo pa tudi, da je valed
tega pojava deželni odbor potom cesarjevega
dovoljenja prisiljen, dvigati deželne doklade, brez
da bi to deželni zbor dovolil. Mi živimo torej
valed prvaške obstrukcije približno tako, kakor
na Ruškem. Prvaki pa še trdijo, da delajo za
ljudstvo. No, to ljudstvo bo de enkrat s pr-
vaki obračunalo!

V ljubljanski „Slogi“ se zopet ponavlja
staro laž, da so septembra l. 1908 napadli na
ptujskem kolodvoru neke romarje in vrgli križ
na tla. „Sloga“ je plačana edino v ta namen,
da iz varnega ljubljanskega zaščita brani in
hvali hofrata Ploja, katerega nobena stranka
več ne mara. Kar je torej v tej canji, zato je
Ploj sam moralno odgovoren. Ko je Ploj svoj
čas v neki interpelaciji isto neresnico trdil,
imenovala ga je „nemško društvo“ v Ptujju
nesramnega lažnika. Tega primka se
Ploj do danes še ni opral; nasprotno pa njegov
list ponavlja isto laž... Javnost je valed tega
s Plojem gotova! Moč, ki nosi pečat laži na
čelu, je za javnost — moralna nula!

Tolvajski napadi, ki so jih povzročili pr-
vaški nabujkanci v zadnjem času zlasti v ptuj-
skem okraju, napravili so na vse strani mogoč-
ni vtis. Vsak olikani človek je razburjen nad
takim divjanjem, vsak pametni človek obsaja
tisto prvaško časopisje, ki hoče tudi na Šta-
jerskem udomaćiti manire srbskih kraljemorilcev.
Nož, poleno, revolver in kamenje, to so znaki
prvaške „kulture“ na spodnjem Štajerskem...

Oberlajtnant Hofrichter — na smrt obsojen.

Mesece dolgo je trpe-
la preiskava proti ober-
lajtnantu Hofrichterju. Ko-
nočno je svoj grozoviti
zločin sam priznal. Kakor
znano, je skukal s trup-
lom celo vrsto tovarštev
umoriti, da bi potem sam
avanziral. Enega je tudi
v resnici umoril. Te dni
je izreko vojno sodišče
nad Hofrichterjem svojo
sodbo. Obsodilo ga je
namreč na smrt na vis-
licah. Ako vrhovni sod-
nik to potrdi, se ga bode
obesilo. Mogoče je pa
tudi, da se ga pomilosti
na 20 letno ječo. Vojno
sodišče je obstojalo iz 8
oseb i. s. dva lajtnanta,
dva oberlajtnanta, dva
hauptmana, auditorja in
enega stabnega oficirja.
Naša današnja slika kaže
obsojenega morilca (kakor
je bil v preiskovalnem
zaporu) in poleg njega
sodnijsko dvorano, v kateri
se je izrekle smrtna obsodba. S tem je ta krvava žalostna končana.

Hofrichter (einer Photographie
während der Untersuchung)

Der Gerichtssaal

Zum Hofrichter Prozess.